

Tunadalskyrkan 161127 Första Advent

”Hosianna- välsignad är han som kommer”

Idag är det festdag i kyrkorna. Det är första dagen på det nya kyrkoåret, Nyårsdag med nya möjligheter och nya påminnelser om Jesus och allt han har gjort. Och för att det är festdag så får vi vara med och sjunga Hosianna Davids Son, välsignad är han som kommer. Idag skulle vi kanske använda andra ord, men ordet Hosianna är dels ett hyllningsrop som man använde när kungen kom på besök; och idag firar vi att kungen Jesus kommer: Vi är så glada över att du är här! Det finns också en annan betydelse, bönen Hjälp oss Herre. Så när vi sjunger Hosianna är vi både glada och ber om hans hjälp samtidigt.

Adventstiden är som ett fotoalbum. Man tittar och minns tillbaka och det ena ger det andra. Minns du den händelsen, ja och minns Du den. Ordet Advent betyder ankomst – inte väntan som man kan tro ibland, och under de fyra adventssöndagarna är det som att man räknar baklänges och så kommer julen och man minns hur Jesus kom till världen. Idag på första advent är man i slutet av Jesus liv – det är bara några dagar kvar till påsken när han ska dödas och uppstå, och det är första gången som han träder fram öppet för att ta emot folkets hyllning – annars vandrade han omkring och människor kom till honom. Idag kommer han till människorna. Andra söndagen i Advent talar man om Guds rike som skall komma – och det blev synligt där Jesus gick fram – för Guds rike handlar om att människor säger ja till Jesus och får del av något nytt och blir en del av Guds rike, som inte har några mänskliga gränser.

Tredje söndagen i Advent talar man om Johannes döparen som fanns i början av Jesus verksamhet och döpte honom, och som beredde vägen för det Jesus skulle göra. Och vi har ju sjungit om det i en av våra sånger. Bered en väg för Herren.

Fjärde söndagen i Advent möter vi Maria, hon som blev Jesus mamma och hennes tankar och glädje kring sitt väntade barn, och så kommer så julen när vi får fira att han föddes – något som har betydelse för hela världen och alla människor om man vill tro det och ta emot det.

Men historien börjar inte där utan det hänger ihop med hela gamla testamentets berättelser och profetior. Israels folk hade blivit utvalda

och bejakat att de skulle vara Guds speciella folk, som han skulle leda och hjälpa och använda för att visa vem han är och kan göra. Men det gick upp och ner. Trots att de sagt att de ville, så kom det perioder när de gick långt bort från Gud, och så hände något som gjorde att de kom tillbaka och så kan man genom den judiska historien se hur det går runt, runt nära- borta, nära – borta. Men Gud släppte aldrig taget- han ville den nära relationen, han ville stötta och hjälpa sitt folk, men samtidigt trängde han sig inte på, utan folket hade sin fria vilja. Men han gav dem små påminnelser ibland. Idag kanske han skulle använt facebook eller sms, för att skicka små påminnelser: Hej, Kommer du ihåg att jag vill hjälpa dig, att jag vill stötta dig? Men då använde han profeter, människor som kunde lyssna in vad Gud talade och sedan förmedla det till folket. Och han började ge löften om en som kallades Messias, som betyder den smorde, den av Gud valde, eller Herrens tjänare, som skulle göra något helt nytt. Och när Jesus kom så uppfattade många att det handlade om honom. Jag vill läsa några, det finns många fler:

Profeten Jesaja säger Jes 9

Det folk som vandrar i mörkret ser ett stort ljus, över dem som bor i mörkets land strålar ljuset fram.

Oket som tyngde dem, stången på deras axlar, förtryckarens piska bryter du sönder.

Ty ett barn har fötts, en som är oss given, Väldet är lagt på hans axlar och detta är hans namn: Allvis härskare, Gudomlig hjälte, Evig Fader, Fredsfurste.

Jes 11 Han är fylld av Herrens ande, vishetens och insiktens ande, klokhetens och kraftens ande, kunskapens och gudsfruktans ande.

Sak 9:9 Ropa ut din glädje dotter Sion. Se din konung kommer till dig. Rättfärdig är han, seger är honom given. I ringhet kommer han, ridande på en åsna, på en ung åsnehingst.

Och alla de löften profeterna gav blev till hjälp och hopp för folket. När Jesus kom levde de under ockupation. Romarna hade intagit landet. Folket fick utöva sin religion, men de var ändå inte fria. Och hoppet om en befriare växte sig allt starkare. Och man läste profetierna, bad om att Messias skulle komma och hjälpa dem. De

väntade på en människa som skulle besegra romarna och ta över makten.

Och så kom en dag en ängel till en ung kvinna, Maria, och gav henne en utmaning: *Du skall bli havande och föda en son och du ska ge honom namnet Jesus.* Som alla andra unga kvinnor kunde hon profetordet och längtade kanske efter att få vara den utvalda. : (Jes. 7)

Då skall Herren själv ge er ett tecken. Den unga kvinnan är havande och skall föda en son och hon skall ge honom namnet Immanu El- Gud med oss.

Och nu kom det- hon fick ett alldeles speciellt uppdrag och ängeln sade: Han skall bli stor och kallas den högstes son. Och så föds Jesus, men det tar trettio år innan han träder fram. Och då döps han av Johannes Döparen. Många trodde att Johannes var Messias eftersom han predikade omvändelse och bättring, men Johannes förnekade det och när han får se Jesus komma säger han: "Här kommer en som är starkare än jag".

Det är klart att många fick förväntningar på Jesus. Men han betedde sig inte som en som skulle ta makten. Utan istället mötte han människorna en och en, han såg bakom fasaden, han helade, och upprättade och verkade som man säger i det tysta. För även om han hade många människor omkring sig, gjorde han ingen sensation av det han gjorde, utan det var det andra som gjorde. Han blev både ifrågasatt och hyllad, och de som väntade en politisk Messias i Jesus blev besvikna, men de som förstod vad Guds rike innebär såg honom som Messias som skulle hjälpa folket att komma närmare Gud. Jesus vandrade omkring i landet i tre års tid, verkade bland människorna, men visade inga ambitioner att ta över makten och störta romarna. Men förhoppningarna fanns kvar – varför skulle annars Johannes ha sagt det han sa, varför skulle så många av profetiorna stämma in på Jesus?

Och när han därför den där dagen som vi alltid hänvisar till på första advent sätter sig på en åsna och istället för att bara vara, verkligen är beredd att ta emot folkets hyllningar händer något, folket kommer i rörelse. Det var dessutom högtid, så det var många tillresta som bodde på sluttningarna på berget hörde när de första började ropa så

gav det ena det andra: Hosianna, äntligen kommer han och visar sin makt!

Men vi vet också att det hände något helt oväntat bara några dagar senare: Folkets ledare som kände sin makt hotad grep honom och dömde honom till döden, och folkskarorna som varit med och jublat ropade istället korsfäst, och drömmen om en som skulle befria från romarna dog ut, men han ger en annan befrielse som handlar om evighetsperspektivet: Han säger;

Jag är världens ljus, den som tror på mig skall inte vandra i mörkret utan ha livets ljus.

En av profetiorna, som Jesus överförde på sig själv säger: *Herrens ande är över mig, ty han har smort mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga, Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och att förkunna ett nådens år från Herren.*

Hans befrielse handlar om att få förlåtelse för det som man kallar synd- det som för mig bort från Gud, handlar om att man får hjälp att förstå hur man skall vara och handla för att kunna vandra tillsammans med honom, det handlar om att man kan se saker på ett nytt sätt och utifrån bibeln ord engagera sig för att hjälpa människor som har det svårt, och på så sätt få vara Jesus uträckta hand, inte bara då utan där vi finns. Det handlar om hur Guds löften gäller också oss idag.

Såg ni regnbågen över stan i går? Det är en påminnelse om Guds trofasthet enligt Bibeln. Gud lämnar inte sitt folk, och han sände Jesus för att hjälpa sitt folk – oss och ge nya möjligheter.

Och så har adventsbudskapet återverkningar också i vår tid. När vi läser om Jesus på åsnan så är det en uppfyllelse av profeten Sakarjas ord, det betydde något för folket då, vi idag får också vara med och ta emot det. Och tänk att människor över hela världen är med och ropar och sjunger Hosianna. Vilken jättekör det skulle kunna bli om vi gjorde det tillsammans. Och som jag sa i början får vi både vara glada över att han kommer dig och mig till mötes, att han ser vad som gömmer sig därinne och som kanske ingen annan vet om- och att vi när vi ser honom i ögonhöjd och bildligt talat kan

blicka in i hans ögon, får del av hans kärlek, närhet och omsorg, och så får vi också i vårt hosiannarop lägga in bönen: Hjälp oss, var med oss mitt i livet i dag.

AMEN

Bibelcitат från Bibel 2000
© Svenska Bibelsällskapet
www.bibeln.se